

یک اتفاق ساده

هنرمند را با ممیزی چه کار

کیوان کتیریان

۱. هنرمند نباید وارد اجرای ممیزی فیلم شود و مجریگری این مبحث را بپذیرد. طبعاً با ذات و ماهیت کارش در تنافر است. حضور هنرمندان در حوزه صدور پروانه ساخت – که اساساً با اصل وجودش مشکلات اساسی دارم – موجب می‌شود او نیز به‌عنوان بازوی دولت در حوزه ممیزی عمل کند و این به‌گمانم تبعات مختلفی دارد که دون جایگاه اوست. مقتضای عضویت در شورای پروانه ساخت، چیزهایی خواهد بود که هنرمند ماهیتاً از آنها گریزان است. نگاه عیب‌جویانه به اثر هنری، جست‌وجو برای یافتن نکات اصطلا‌حاً مشکل‌دار و پیش‌فرض سلبی نسبت به اثر و صاحب اثر، از مهم‌ترین خصایص کسی است که در منصب ممیزی می‌نشیند. رودررو قرارگرفتن هنرمندان به بهانه مخالفت یا موافقت با سیاست‌های سینمایی دولت نیز یکی از تبعات منفی این اتفاق است. درهرحال، وظیفه اصلی هنرمندان خلق اثر هنری است و وظیفه اصلی دولت در بخش سینما تسهیل و سترسازی برای بروز خلاقیت‌های هنرمند در قالب اثر هنری است. ورود هرکدام از دوطرف به حیطه طرف مقابل هرگز نتایج خوبی نداشته است.

۲. مروری بر فراخوان و مقررات جشنواره سی و چهارم فیلم فجر نشان از آن دارد که همچنان قرار است در، بر همان پاشنه بچرخد وعده‌های دبیر محترم جشنواره همواره مبتنی بر ایجاد تغییرات فراوان و مثبت در جشنواره بوده ولی نهایتاً تغییر عمده‌ای در مقررات جشنواره دیده نشد. اما یک تغییر غیرمعمول و عجیب در بخش مستند، به چشم می‌خورد؛ حداقل زمان فیلم‌های مستند به ۷۰ دقیقه افزایش یافته است. تا جایی که می‌دانم، نرم استاندارد جهانی سینمای مستند، کف زمان فیلم بلند را ۵۶ دقیقه می‌داند. حال این عدد ۷۰ دقیقه از کجا آمده است؟ سالانه چه تعداد مستند بالای ۷۰ دقیقه در ایران تولید می‌شود؟ اساساً آیا روی این عدد کار کارشناسی صورت گرفته یا با کارشناسان مستند و مستندسازان مشورتی شده است؟ یعنی فیلم‌سازی‌که براساس استاندارد، زمان فیلمشان حدود ۶۰ دقیقه است، باید ۱۰ دقیقه به فیلم آب اضافه کنند تا بتوانند در جشنواره شرکت کنند؟

۳. نهمین جشن منتقدان امروز برگزار می‌شود. هرساله حضور پرتعداد هنرمندان و چهره‌ها و غالب منتقدان معتبر نشان از آن دارد که رابطه منتقد-هنرمند دارد به شکل مناسبش نزدیک می‌شود. درباره اهمیت این جایزه‌ها، هنرمندانی که دریافتش می‌کنند یا حتی نمی‌کنند، می‌توانند حرف بزنند (که به‌کرات زده‌اند). پاسخ این سؤال را که اهمیت جشن سالانه انجمن و اعتبار جوایز آن چقدر است، امروز می‌شود به‌راحتی گرفت.

زیر آسمان فیر وزم‌ای

افتتاح نمایش «خاکسپاری اسپوزیتو» با سعیدراد

● **شرق:** نمایش «خاکسپاری اسپوزیتو»، نوشته «رونالد ریمن»، به کارگردانی نیما ذاکر و تهیه‌کنندگی عباس احمدی یکشنبه ۱۰ آبان ساعت ۱۹ با حضور برخی از چهره‌های هنری، اجرای عمومی خود را آغاز می‌کند.

این نمایش با نواختن زنگ آیین افتتاحیه، توسط سعید راد، در سالن «استاد ذوالفقاری» فرهنگسرای ارسباران آغاز می‌شود. «خاکسپاری اسپوزیتو» با بازی «پوریا عبدی»، «محبوبه تقضی»، «کوروش ساسانیان» و «عباس احدی» تا ۲۹ آبان، ه‌رشب ساعت ۱۹ روی صحنه می‌رود. گفتنی است نیما ذاکر پیش‌تر نمایش بلیت تاتار ۱ و ۲ را کارگردانی کرده و سیامک صفری که کارنامه قابل‌توجهی در تئاتر دارد، نریشن مربوط به نقش کشیش در این نمایش را برعهده گرفته است. علاقه‌مندان جهت پیش‌خرید بلیت این نمایش می‌توانند به سایت تیوال مراجعه کنند.

مجاز ساخت ۶ فیلم‌نامه‌صادرشد

● **شرق:** شورای پروانه ساخت سازمان سینمایی برای شش فیلم‌نامه پروانه ساخت صادر کرد. فیلم‌نامه‌های «صاف‌کننده» به نویسندگی مصطفی کیایی و مهیار شاه‌رخ‌ی و تهیه‌کنندگی و کارگردانی مصطفی کیایی، «نرگس مست» به نویسندگی و کارگردانی سیدجلال‌الدین دری و تهیه‌کنندگی عبدالله اسفندیاری، «مینا» به نویسندگی معصومه بیات و کارگردانی و تهیه‌کنندگی حمید نعمت‌الله، «زبابا» به نویسندگی و کارگردانی بروز نیک‌نژاد و تهیه‌کنندگی سیدامیر پروین حسینی، «نگار» به نویسندگی احسان گودرزی و کارگردانی و تهیه‌کنندگی رامبد جوان و «دعوت‌نامه» به نویسندگی، کارگردانی و تهیه‌کنندگی مهرداد فرید در جلسه روز چهارشنبه ششم آبان پروانه ساخت گرفتند.

کارگردان «پیانیست» به آمریکا تحویل داده نمی‌شود

صدور رأی دادگاه به نفع «پولانسکی»

شرق: پولانسکی به گفته خودش نفس راحتی کشید. رای دادگاه کراکوف که پرونده مربوط به ارتباط غیراخلاقی این کارگردان با دختری ۱۳ ساله را بررسی می‌کرد، به نفع پولانسکی صادر شد و او به آمریکا تحویل داده نمی‌شود. دادگاه شهر کراکوف لهستان روز گذشته، ۹ آبان رای مربوط به پرونده رومن پولانسکی، کارگردان شناخته‌شده، را صادر کرد و گفت که او به آمریکا تحویل داده نخواهد شد. البته احتمال داده می‌شود آمریکا به این حکم اعتراض کند و با تشکیل دادگاه مجدد، با توجه به روی‌کارآمدن دولت جدید در لهستان، منتظر حکم جدیدی از سوی دادگاه شود چراکه چندروز پیش از صدور حکم، دولت جدید لهستان اعلام کرد مخالفتی با استرداد پولانسکی به آمریکا ندارد». پولانسکی بعد از صدور حکم گفت که حالا می‌تواند نفس راحتی بکشد. همچنین وکیلش نیز گفت: «آمریکایی‌ها یک هفته برای درخواست تجدیدنظر وقت دارند. احتمالاً آنها این کار را انجام می‌دهند اما ما با وجود سختی کار، به خودمان اعتماد داریم. آمریکا در سال ۲۰۰۹ هم سعی کرد پولانسکی را از

شرق: «صلاح ما و سینمای جمهوری اسلامی این است که دولت دخالت مستقیم در تولیدات سینمایی نداشته باشد»، این چکیده‌ای از بیانیه جدید شورای راهبردی تحقیق و توسعه سینمای ایران است. سال‌هاست برخی از اهالی سینما از کاهش دخالت دولت در سینما سخن گفته‌اند و سعی کرده‌اند حرفشان را به هر شکلی شده است به گوش مدیران فرهنگی برسانند. برخی از اهالی سینما معتقدند کاهش دخالت دولت در برخی زمینه‌ها پویایی در این عرصه ایجاد می‌کند. شورای پروانه ساخت و صدور مجوز فیلم‌سازی نیز از دیگر مراحلی است که یک فیلم برای به‌سرانجام‌رسیدن باید طی کند و برخی از سینماگران اساساً با ماهیت آن مخالف‌اند. به‌ویژه از زمانی که بسیاری از فیلم‌های دارای پروانه ساخت، مهر توقیف خوردند و هیچ‌گاه رنگ اکران را به خود ندیدند.

استدلال موافقان شورای پروانه ساخت

اسا در حالی که مکالمات خصوصی و عمومی با فیلم‌سازان حکایت از آن دارد که اغلب با این مرحله بوروکراتیک مخالف‌اند، موافقانی هم دراین‌میان هستند. سیروس آلوند ازجمله سینماگرانی است که هنوز هم وجود شورای پروانه ساخت را ضروری می‌داند. او به «شرق» می‌گوید: «نبودن شورای پروانه ساخت ضررهای بیشتری دارد. وقتی پروانه ساخت صادر می‌شود تهیه‌کننده یا کارگردان احساس می‌کند نمی‌از راه را با مجوز قانونی طی کرده است. پیش از انقلاب نیز وقتی پروانه ساخت صادر می‌شد، اظهارنظر قطعی موکول به زمان دیدن فیلم می‌شد.

الوند ادامه می‌دهد: «مشکل از جای دیگری است. پروانه ساخت باید به ظرفیت نمایش فکر کند یعنی به اندازه پتانسیل نمایش در سینما تولید کنیم. مشکل اینجاست که تولیدات ما بیشتر از ظرفیت نمایش است. در حال حاضر بسیاری از فیلم‌ها پشت درگاه مانده‌اند یا اصلاً رنگ اکران نمی‌بینند. وظیفه دولت هدایت کیفی و محتوایی فیلم‌هاست و سینمای ما نیازمند تولید تنوع در تولید است.» خسرو سینایی، کارگردان و نویسنده سینمای ایران، نیز با الوند هم‌آواز است و عقیده دارد نمی‌توان از شرایط ایده‌آل صحبت کرد. سینایی به «شرق» می‌گوید: «زمانی از موقعیت ایده‌آل صحبت می‌کنیم و وقتی دیگر از موقعیت موجود. اگر فکر کنیم دولت در صدور پروانه ساخت دخالتی نداشته باشد و مجوز نمایش صادر کند، طبعاً اتفاق بعیدی است. فکر می‌کنم در این‌مورد باید با حضور هنرمندان و سینماگران و مسئولان راه‌حلی اتخاذ شود. تصمیم‌گیری در شرایط موجود اتفاق در دسترس‌تری است تا اینکه از شرایط ایده‌آل و آرمانی صحبت شود.

کارگردان «پیانیست» به آمریکا تحویل داده نمی‌شود

صدور رأی دادگاه به نفع «پولانسکی»

شرق: جمعی از مردم گرگان با صدور بیانیه به احداث مجتمع تجاری کنار مزار استاد لطفی اعتراض کردند. در این بیانیه آمده است: با وجود تلاش‌های مردم و همکاری برخی مسئولان محلی در تحقق طرح بازنده‌سازی محله سبزه مشهد، بنیاد عمران موقوفات استان گلستان بی‌توجه به منافع جمعی و شهر، عملیات عمرانی ساختمانی تجاری را در جنب مزار استاد آغاز کرده است. از آنجا که متأسفانه هیچ توضیحی از سوی مسئول این بنیاد تاکنون به مردم گرگان ارائه نشده است یادآوری چند نکته را لازم می‌دانیم: **اول:** موقوفات از مردم برمی‌آید پس مسئول بنیاد مربوطه به مردم گرگان توضیح دهد، با وجود املاک متعدد وقفی در مکان‌های مختلف شهر، چگونه این ملک را به صورت مشارکتی در اولویت ساخت قرار داده است؟ **دوم:** درحالی‌که به گفته مسئول مربوطه، همه‌گونه همکاری مادی و معنوی برای تصمیم مناسب‌تر در مورد این ملک اعلام شده بود، چرا مدیرکل محترم اوقاف گلستان در برابر افکار عمومی موضع‌گیری

علی‌علی سیستانی

گفت‌وگوی «شرق» با موافقان و مخالفان «پروانه ساخت»

سینما علیه بوروکراسی

در پروسه تولید فیلم انتقاد دارد. او درباره ایده حذف پروانه ساخت در پروسه ساخت فیلم می‌گوید: «در دوره سیف‌الله داد مدتی صدور پروانه ساخت برداشته سینمایی «هنر و تجربه»، درباره ماهیت شورای پروانه ساخت دیدگاهی متفاوت دارد. او به «شرق» می‌گوید: «بیش از یک دهه است که ماهیت صدور پروانه ساخت نیاز به بازنگری دارد. با توجه به تجربه جهانی و ذات سینما، نیاز است تا تمامی کنترل‌ها در این حوزه به سمت پروانه نمایش هدایت شود و سازمان سینمایی برای حذف پروانه ساخت به فکر باشد.

علم‌الهدی همچنین می‌گوید: «نیاز است فیلم‌سازان به‌صورت درجه‌بندی و افرادی که دارای اعتبار سینمایی یا صنفی هستند، از روند دریافت پروانه ساخت حذف شوند و تمامی مسئولیت‌ها به تهیه‌کنندگان واگذار شود و اساساً مسئولیت تولید فیلم باید برعهده تهیه‌کننده باشد. وزارت ارشاد نیز می‌تواند براساس یک ارزیابی، صدور پروانه ساخت را به سمت تهیه‌کنندگان و کارگردانان اول برد و افرادی که فاقد رزومه شفاف هستند و کسانی که سال‌ها در این عرصه فعالیت کرده‌اند از این پروسه حذف شوند.

حسینبرزید، کارگردان «مزارشریف»، از آن دسته کارگردان‌هایی است که به وجود این مرحله بوروکراتیک

مردم گرگان بیانیه صادر کردند

اعتراض به مجتمع تجاری کنار مزار «لطفی»

غیرشفاف اتخاذ کرده و دلایل مستند قانونی خود را مبنی‌بر عدم امکان راهکار دیگری ارائه نداده است؟ **سوم:** برای ما این سؤال مطرح است چگونه وزارت راه و شهرسازی با صرف بودجه فراوان، به مرمت و احیای تکایا و مساجد تاریخی می‌پردازد و بنیاد اوقاف گلستان به ساخت‌وسازهای تجاری و مشارکتی مشغول است؟! **چهارم:** در یک‌سال گذشته، حضور قابل‌توجه علاقه‌مندان به استاد از جای‌جای ایران و حتی در گذر از مسیر گرگان بر مزار وی، نشان از پتانسیل این گوهر ارزشمند ملی برای ارتقای سطح فرهنگی شهر و محله دارد. چگونه بنیاد از یک‌سو به موقعیت تجاری می‌اندیشد و از سوی دیگر خود مانع تحقق اجرای کامل طرح می‌شود؟! **پنجم:** از مسئولان محترم اداره کل اوقاف استان گلستان درخواست داریم ساخت این مجتمع در این مرحله متوقف شود و مذاکرات راهگشا با سایر مسئولان مربوطه برای اتخاذ تصمیمی آینده‌نگرانه و بهتر مبتنی‌بر منافع عمومی و مطابق قوانین‌تا حصول نتیجه و اعلام به مردم ادامه یابد.

که پروانه نمایش هم گرفته‌اند، بعضاً از اکران پایین می‌آیند! پس اساساً فلسفه این پروانه‌ها چیست؟ اگر بحث کنترل دولت روی تولید کالای فرهنگی است، که همه تولیدکننده‌ها حساسیت‌ها را می‌دانند! اگر دولت پروانه ساخت به فیلمی می‌دهد، بعداً برای نمایش هم باید از آن حمایت کند. در غیر این صورت، پروانه ساختی که ضمانت حمایتی ندارد، به چه دردی می‌خورد؟ با این دشواری‌های قانونی، سینمای ملی ما آزادی عمل ندارد تا بتواند جذابیت‌سازی کند و بخواهد فقط از گیشه پول دربیاورد! به نظر می‌رسد صدور پروانه ساخت هیچ کمکی به فیلم‌ساز نمی‌کند و تصمیمی برای نمایش فیلم نیست، پس چه نیازی به آن هست؟

خسرو معصومی، کارگردان «تابو» که اخیراً جوایزی هم برای این فیلم در جشنواره‌های بین‌المللی کسب کرده، موافق شورای پروانه ساخت نیست اما درباره لزوم صدور پروانه ساخت می‌گوید: «پروانه ساخت به‌نوعی سوپاپ اطمینان تهیه‌کننده است تا بداند وقتی برای فیلمی سرمایه‌گذاری می‌کند، خیالش راحت است با این فیلم پروانه نمایش هم می‌گیرد چون کار قانونی کرده، اما به شرط آنکه شورای پروانه ساخت، در فیلم‌نامه دخالت نداشته و پاس‌تویزه‌اش نکند. اگرچه امروز دیگر نمی‌توان قطعی گفت که چون فیلمی پروانه ساخت گرفته، حتماً اکران می‌شود. باید از اعضای شورا خواست کمی فیتیله را پایین بکشند و به فیلم‌سازی که در سینمای ایران شانس‌نامه‌ای دارد، سخت‌گیری نکنند. نتیجه سخت‌گیری‌هایشان می‌شود اینکه امروز فیلم‌سازی همچون کیارستمی و فرهادی اینجا فیلم نمی‌سازند. این سختگیری‌ها به کجا می‌رسد؟ درباره فیلم «قصه‌های خانم بنی‌اعتماد سختگیری‌ها به کجا رسید؟ غیر از اینکه امروز در هر سوپرمارکتی، این فیلم در دسترس است؟ و معلوم شد این سختگیری صرفاً از سوی عده‌ای تدریوست؟»

اینکه عده‌ای از سینماگران، خواستار کنارنرفتن سایه اقدامات بروکراتیک از روی سر سینما هستند و عده‌ای دیگر، همچنان برای ساخت فیلم‌هایشان خواهان حمایت دولتی می‌شوند، نشان از نبود وحدت و انسجام صنفی و شکافی عمیق بین آرای اهالی سینما دارد؛ شکافی که انتظار می‌رفت با بازگشایی خانه سینما پس از روی‌کارآمدن دولت یازدهم، روبه‌روز کمتر شود اما پس از دو سال و چندماه‌کی که از آغازبه‌کار دوباره این نهاد صنفی می‌گذرد، همچنان پابرجاست و سبب شده با تصویب مصوبه‌های تازه، محدودیت‌های بوروکراتیک حتی، بیش‌ازپیش شود.

انتقاد داشته‌ام و فکر می‌کنم عکاسی مستند تا این حد محدود نیست. من برای خود هیچ‌وقت رسالتی قائل نشده‌ام درحالی‌که آن شکل از عکاسی همیشه برای عکاس مطبوعاتی رسالتی قائل بود که می‌گفت عکاس مستند اجتماعی باید زشتی‌ها و بدی‌های جامعه را برای آگاهی‌بخشی به مسئولان و جامعه نشان دهد. به‌همین‌دلیل تا ۱۰ یا ۲۰ سال قبل، عکاسی مستند در گالری‌ها جایگاهی نداشت چون گزنده و تلخ بود و کمتر کسی علاقه داشت این عکس‌ها را داشته باشد.»

کوثری سپس به برپایی خیمه در ورودی نمایشگاه اشاره کرد: «در این سلسل‌های برای عکاسی از یک موضوع به شهرستان‌های مختلف می‌رفتم، برابیم جاب بود در ایام عاشورا مردم در برخی از محله‌ها، خانه‌هایشان را در اختیار بازیگران تعزیه قرار می‌دهند مثلاً روی در خانه‌ها نوشته شده است اشقی، انبیا، ملاک یا مثلاً در یکی از محله‌های بزرگ خمینی‌شهر اسفهان بازیگران در این خانه‌ها لباس عوض می‌کنند. اولین‌بار که وارد این خانه‌ها شدم، یک سری برای نقش اشقیا لباس فرام‌ز پوشیده بودند یا در خانه دیگری برای بچه‌ها بال نصب می‌کردند که از این دو نفر شوند. همه اینها با یک تشرفات جالب و تعجب همراه است مخصوصاً کسانی که نقش انبیا را بازی می‌کنند این لباس‌ها را با یک آیین خاص به تن می‌کنند. از این صحنه‌ها الهام گرفتم تا در ورودی نمایشگاه خیمه‌ای نصب کنیم.»

او ادامه داد: «بازدیدکنندگان در ابتدای ورود به نمایشگاه با این آیین‌ها آشنا می‌شوند و در دو مانیئور ویدئوهای افراد عادی و نابازیگرانی که هرکدام یک شغلی دارند، نمایش داده می‌شود. تصویری که از این دو نفر هنگام لباس‌پوشیدن نشان داده می‌شود مربوط به دو کارگر کارخانه سیمان است. می‌خواستم با این ویدئوها بیننده را با نحوه حضور این افراد در فضای شهری آماده کنیم.»

نمایشگاه عکس‌های عباس کوثری تا چهارشنبه چهارم آذر از ساعت ۱۲ در گالری «ای‌جی» به نشانی تهران، خیابان ولیعصر، بالاتر از چهارراه پارک‌وی، خیابان سپیان، شماره سه برپا خواهد بود.

چهره روز

تقدیر از توران میرهادی در «محک»

● **شرق:** اولین کنگره بین‌المللی و سومین کنگره ملی خدمات حمایتی (مددکاری اجتماعی- روان‌شناسی) و سازمان‌های مردم‌نهاد، هفتم و هشتم آبان در مؤسسه حضور نیافت، محک با حضور مدیران سازمان‌های مردم‌نهاد، مددکاران اجتماعی و روان‌شناسان فعال در سازمان‌های مردم‌نهاد و بخش‌های تخصصی خون و آنکولوزی و بیمارستان‌ها، پزشکان، متخصصان، استادان، پژوهشگران، دانشجویان و علاقه‌مندان حوزه خدمات حمایتی برگزار شد. یکی از سخنرانانی که محک مشتاق بود میزبان فرهیختگی و دانش و تجربیاتش در کنگره بین‌المللی خدمات حمایتی خود باشد، توران میرهادی بود. اگرچه این استاد ادبیات کودکان، نویسنده و متخصص آموزش‌وپوروش که یکی از شخصیت‌های برجسته فرهنگی عصر حاضر ایران‌زمین‌است، به دلیل کسالت در این کنگره حضور نیافت، اما محک، یکی از ارزشمندترین داشته‌های خود را که تابلوی نقاشی کودکان است به پاس خدمات ارزشمند ایشان به فرزندان این آب و خاک، به نماینده ایشان، سرکار نوش‌آفرین انصاری، تقدیم کرد. توران میرهادی فعالیت‌های ارزشمندی در گستره آموزش‌وپوروش، فرهنگ کودکانی و ادبیات کودکان انجام داده که محک به‌عنوان سازمانی که همواره به کیفیت زندگی کودکان توجه ویژه دارد، قدردان این نابوی فرهیخته است.

نوش‌آفرین انصاری، استاد دانشگاه، نویسنده و پژوهشگر علوم کتابداری و اطلاع‌رسانی و دبیر شورای کتاب کودک که به نمایندگی از توران میرهادی در این برنامه حضور داشت، گفت: «من به نمایندگی از یکی از زنان بزرگ عصر ما در محک حضور دارم و خرسندم که در برابر مردان و زنان بزرگی ایستاده‌ام که دغدغه هم‌نوعانشان را دارند و در برابر این اندیشه ادای احترام می‌کنم. توران میرهادی در زندگی ۸۸سال خود غم‌ها و مشکلات بسیاری را بردبارانه پشت‌سر گذاشته و باور دارد که بر غم‌های بزرگ با انجام کارهای بزرگ می‌توان غلبه کرد. این‌گونه انسان‌هایی که در سختی به ساختن و بالیدن خود و جامعه می‌اندیشند شایسته احترامند.

خبر سازان

بدون ذکر دلیل وتاریخ بعدی صورت گرفت لغو اجرای رهبر ارکستر ترکیه

● **شرق:** اجرای رهبر ارکستر ترکیه در تهران به تاریخ دیگری موکول شد بدون اینکه دلیل لغو برنامه و تاریخ بعدی کنسرت او مشخص شود.

ارول اردینچ، هشتم آبان به‌عنوان رهبر میهمان برای رهبری ارکستر سمفونیک تهران وارد ایران شد تا هفته آینده قطعه «مرثیه» اثر «موتسارت» را از سوی ارکستر سمفونیک تهران رهبری کند؛ بااین‌حال با وجود آنکه پیش‌فروش بلیت‌های این کنسرت از مدت‌ها پیش آغاز شده بود اما سایت «ایران‌کنسرت»، بخش مربوط به این اجرا را از صفحه‌اش حذف کرد و بلیت‌فروشی این کنسرت متوقف شد. «ایسنا» با این گمانه‌زنی‌که چندی است زمزمه‌هایی مبنی‌بر لغو این کنسرت در پی حاشیه‌های مربوط به برگ‌سازی «اپرای عاشورا» شنیده می‌شود، به نقل از هادی جمالی، مدیرعامل بنیاد رودکی، آورده است که رهبر ارکستر ترکیه در تهران کنسرت ندارد: «اجرای صحنه‌ای ارول اردینچ در تهران به تاریخ دیگری موکول شده است. اکنون تصمیم بر این است که فقط قطعه «مرثیه» اثر زمزمه‌هایی مبنی‌بر لغو این کنسرت در پی حاشیه‌های مربوط به برگ‌سازی «اپرای عاشورا» شنیده می‌شود، به نقل از هادی جمالی، مدیرعامل بنیاد رودکی، آورده است که رهبر ارکستر ترکیه در تهران کنسرت ندارد: «اجرای صحنه‌ای ارول اردینچ در تهران به تاریخ دیگری موکول شده است. اکنون تصمیم بر این است که فقط قطعه «مرثیه» اثر وب‌سایت «ایران‌کنسرت» وجه دریافتی‌شان به آنها برگردانده خواهد شد. اعضای ارکستر سمفونیک تهران هم از صبح دیروز، نهم آبان، تمرین خود را با اردینچ آغاز کرده‌اند. اردینچ ارکسترهایی را در آلمان، هلند، فرانسه، پرتغال، روسیه، اسپانیا، ایتالیا و...

رهبری کرده و مدیر هنری ارکسترهایی در شهرهای استانبول و آنکارا (ترکیه) بوده است. اردینچ سال‌ها در دانشگاه آنکارا رهبری ارکستر تدریس کرده است.